

Ἐρευνα

ΤΟΜΟΣ Β'. ΟΞΦΟΡΔΗ
Ο ΒΙΟΣ ΕΙΝΕ ΠΡΟ-
ΟΔΟΣ, ΧΡΗΣΙΜΟ-
ΠΟΙΗΣΕ ΤΟΝ, ΣΤΕΡ-
ΡΟΝ ΑΚΛΟΝΗΤΟΝ
ΣΚΟΠΟΝ ΕΠΙ ΤΑ
ΠΡΟΣΩ ΘΕΤΩΝ.

Σύγγραμμα τριμηνιαίως ἐκδιδόμενον ὑπὸ Πλάτωνος Ε. Δρακούλη.

ΤΕΤΧΟΣ F' ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

Ο ΒΙΟΣ ΕΙΝΕ ΠΡΟ-
ΟΔΟΣ, ΕΡΕΤΝΗΣΟΝ
ΠΟΥ ΤΕΙΝΕΙ, ΠΡΙΝ
Η ΤΑΧΤΣ Ο ΗΛΙ-
ΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΤ-
ΣΜΑΣ ΤΟΥ ΚΛΙΝΗ.

5 ΔΡΑΧΜΑΙ ΚΑΤ' ΕΤΟΣ.]

Oxford, 1905.

[ΚΑΤ' ΕΤΟΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 5.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Καθ' ὃν χρόνον διεξάγεται ὁ αἵματηρότατος τῶν πολέμων, τὸ ιδεώδες τῆς εἰρήνης ἐκέρδησεν ἔδαφος λυθείσης τῆς ἀγγλωσσοεικῆς διενέξεως διὰ διαιτησίας. Τὸ διεθνὲς δικαστήριον ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας κρίναν ὅτι ὁ ρώσος ναύαρχος ἀφρόνως καὶ ἀδικαιολογητῶς ἐπετέθη κατὰ τῶν ἀλλευτικῶν πλοίων. Ἀπεσοβήθη δεινὴ σύρραξις καὶ μέγας πόλεμος ὅστις ἐπὶ στιγμὴν ἐθεωρήθη ἀναπόφευκτος. Κατέστη σχεδὸν ἀναπόφευκτος, καὶ θὰ ἐξερρήγνυτο ἂν μὴ ἐπροτείνετο ἡ διαιτησία, διότι ἦτο σφοδρὰ ἡ ἐξέγερσις τοῦ ἀγγλικοῦ κοινού· ἀπεσοβήθη ὅμως διὰ τοῦ θριάμβου τῶν μετριοπαθῶν στοιχείων ὃ ἐστὶ διὰ τῆς σωφροσύνης. Ὅπου ὑπάρχει ἀπουσία ἢ ἀπουσία τῶν μετριοπαθῶν στοιχείων ἐκεῖ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἀνθρώπου διατρέχουσι κίνδυνον μέγαν. Εὐτυχῶς διὰ τὴν Ἀγγλίαν, διὰ τὴν Ῥωσσίαν καὶ διὰ τὴν Ἀνθρωπότητα ἡ σύνεσις τῶν εἰρηνοποιῶν ἐνίκησε, τὸ μέγα ιδεώδες τῆς διαιτησίας ἐκέρδησε καὶ οὐδενὸς ἢ τιμὴ ἐμειώθη. Τὸ ὅτι ἡ σύνεσις πάντοτε ἐν Ἀγγλίᾳ νικᾷ, καὶ κατὰ τοὺς σφοδροτέρους τῶν σάλων, τοῦτο εἶνε ἐγγύσις βελτιώσεως παντὸς ὅ,τι καταδικάσιμον νῦν ἐπικρατεῖ εἴτε ἐν Ἀγγλίᾳ εἴτε ἀλλαχοῦ. Τὴν βελτίωσιν τῶν ἀνθρωπίνων δὲν ἐγγυῶνται τὰ προγράμματα τῶν πολιτευομένων, ἅτινα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὄζουν φιλαντίας, πανουργίας καὶ ὑστεροβουλίας, ἀλλὰ ἡ σύνεσις, ἡ μετριοπάθεια καὶ ὁ ἀλτρουισμός. Τὰ τρία ταῦτα εἶνε τὸ ἀσφαλέστερον πρόγραμμα παντὸς ἔθνους θέλοντος νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τὰ πρόσω ἐπιζῶν οἰασδήποτε διασαλεύσεως, τὰ δὲ πρωθύστερα προγράμματα τῶν πολιτευομένων εἶνε φορὰ κατὰ κρημνῶν.

Εὐρύτατον ἐνδιαφέρον ἐκίνησαν ἐν πλείσταις χώραις μεταξὺ τῶν ἀναγνωστῶν μας τὰ ἐν τῇ ΕΡΕΤΝΗ δημοσιευθέντα περὶ τῶν φαινομένων τοῦ πνευματισμοῦ. Κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν προέβημεν εἰς ἐρευνας αἰτινες ἤγαγον ἡμᾶς εἰς φαινόμενα λίαν ἀξιοθαύμαστα, ἀλλ' ἀντὶ νὰ τὰ ἐκθέσω ἐνταῦθα προτιμῶ προηγουμένως νὰ ἀσχοληθῶ δι' ὀλίγων εἰς τὰς προτεινομένας πρὸς ἐξήγησιν τῶν φαινομένων θεωρίας. Μέγας εἶνε ὁ ἀριθμὸς τῶν συσσωρευθεισῶν παρατηρήσεων

καὶ τῶν φαινομένων ἅτινα οἱ διάφοροι ἐρευνηταὶ ἔχουσιν ἀναγράψει καὶ ταξινομήσει, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδεμίαν τῶν προβαλλομένων θεωριῶν εἶνε ἱκανοποιητικὴ. Τὰ φαινόμενα εἶνε ἀναμφισβήτητα, ἀλλ' ἀνεξήγητα. Τῆς ἐξηκριβωμένης ἐπιστήμης ἡ στάσις ἀπέναντι τῶν φαινομένων τούτων εἶνε ἐν συνόλῳ ἡ προσήκουσα. Μὴ δυναμένη νὰ τὰ ἐξηγήσῃ οὔτε τὰ ἀπορρίπτει οὔτε τὰ πολιτογραφεῖ μεταξὺ τῶν γνωστῶν τῆς φάκτων. Καὶ ἡ στάσις αὕτη εἶνε πολὺ διάφορος τῆς στάσεως ἣν ἐτήρει πρὸ τριακονταετίας. Τότε ἡ ἐπιστήμη ἀπέρριπτε πάντα τὰ φαινόμενα ταῦτα ὡς κατώτερα παντὸς λόγου. Σήμερον διστάζει καὶ διαπορεῖ καὶ σταθμίζει τὰς παντοίας θεωρίας. Λίαν εἰκότως ἀπορρίπτει τὰς θεωρίας διότι οὐδεμία αὐτῶν κατορθώνει νὰ καταναγκάσῃ ἡμᾶς νὰ δεχθῶμεν ὅ,τι προτείνει. Ἀτομικῶς ἐννοεῖται δύναται τις νὰ δεχθῇ τὴν θεωρίαν ἣτις τὸν ἱκανοποιεῖ, ἀλλὰ ἡ ἀτομικὴ ἱκανοποίησις δὲν εἶνε ἀπόδειξις, καίτοι διὰ τὸν ἱκανοποιούμενον εἶνε ἠθικὴ ἀπόδειξις, ἄμοιρος ὅμως ἐπιστημονικῆς ἀξίας. Ἡ ἐπιστήμη δὲν δύναται νὰ ἀρκεσθῇ εἰς ἠθικὰς ἀποδείξεις, ἀλλ' ἡ στάσις ἣν τηρεῖ σήμερον παραβαλλομένη πρὸς τὴν στάσιν ἣν ἐτήρει πρὸ τριακονταετίας μαρτυρεῖ βελτίωσιν τοῦ τρόπου τῆς ἀνθρωπίνης ἀντιλήψεως. Οὐδεὶς σήμερον ὅστις εἶνε ἐνήμερος τῶς ψυχολογικῶν ἐρευνῶν δύναται νὰ ἐκλάβῃ ὡς παράφρονα τὸν ἀσχολούμενον εἰς ἐξακρίβωσιν θεωρίας τινος ἐξηγήσεως τὰ πρὸ ἡμῶν φαινόμενα. Πρὸ τριακονταετίας ὅμως ὁ οὕτω ἀσχολούμενος ἐθεωρεῖτο παράφρων ὑπὸ τῆς πλειονότητος. Ὁ Ῥισέ, καθηγητῆς τῆς φυσιολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων, εἶνε εἰς τῶν διαπρεσσότερων οἵτινες ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν μιᾶς θεωρίας. Καὶ τὰ μὲν φαινόμενα ἅτινα χρήζουσι ἐξηγηματικῆς θεωρίας εἶνε γνωστά, ἰδίως διαφημισθέντα διὰ τοῦ βιβλίου τοῦ καθηγητοῦ Μάγερς περὶ οὗ ἡ ΕΡΕΤΝΑ πέρυσιν ἠσυχολήθη· ἀρκεῖ ἐπομένως ἐνταῦθα νὰ ἀναφέρω τὰ κυριώτερα οἷον ἀντικείμενα κινούμενα ἀφ' ἑαυτῶν, χεῖρας ἐνίων ἀνθρώπων, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐπιδεκτικῶν, γραφοῦσας καὶ ἰχνογραφοῦσας ἀφ' ἑαυτῶν, ἐμφανίσεις φώτων ἐκ τοῦ κενοῦ, ψυχοφανείας, μορφὰς ἀοράτους φωτογραφουμένας, ἀρώματα αἰφνῆδια ἀγνωστοῦ πηγῆς, τελεπαθείας, μουσικὰς

Ἄρκοῦμαι εἰς ἀπλήν ἀναγραφὴν τοῦ γεγονότος, ἐπιφυλασσόμενος νὰ γράψω ἐν ἐκτάσει βραδύτερον. Πρώτιστος σκοπὸς τῆς Κοινωνιολογικῆς Ἑταιρίας εἶνε νὰ προαγάγῃ καὶ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἔρευναν, καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν διάδοσιν τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν, ἐν ταῖς διαφόροις αὐτῶν ἀπόψεσι καὶ ἐφαρμογαῖς. Πῶς προέκυψαν τὰ κοινωνιολογικὰ φαινόμενα, πῶς δέον νὰ μελετῶνται, καὶ πῶς προώρισται νὰ λυθῶσι ταῦτα τὰ τρία κεφάλαια συναποτελοῦσι τὴν ἐργασίαν εἰς ἣν αἱ ἀδρότεροι διάνοιαι τῆς ἐποχῆς μας μέλλει νὰ ἐπιδοθῶσιν συνενούμεναι εἰς μέγα καὶ ἐπιβάλλον σωματεῖον. Προέκυψεν ἤδη καὶ καρπὸς τις ἐκ τῆς συνεργασίας τῶν. Ἐτέθησαν αἱ βάσεις νέας ἐπιστήμης ἣτις ὠνομάσθη εὐγενολογία (Eugenics) καὶ εἶνε προῖον συνδιασκεψέως τῶν κορυφαίων κοινωνιολόγων. Τί ἔστιν εὐγενολογία; Ὁ Γάλτων καὶ ὁ Κάρλ Πήρσον μᾶς ἐξηγοῦσιν ὅτι ἡ εὐγενολογία εἶνε ἐπιστήμη ἔρευνῶσα τοὺς νόμους καθ' οὓς ὁ χαρακτήρ οἰοῦντιδήποτε γένους ἀνθρώπων, ἀναπτύσσεται καὶ βελτιοῦται. Πᾶσα φυλὴ περιέχει ὀλίγα τινα στοιχεῖα κατ' ἐξοχὴν εὐγενῆ λόγῳ ποικίλων αἰτιῶν καὶ ἐπιδράσεων. Ἡ εὐγενολογία θὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὸ πῶς ἔσται δυνατόν νὰ χρησιμοποιοῦνται ὁμοίαι αἰτίαι καὶ ἐπιδράσεις ἵνα ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἐξοχὴν εὐγενῶν στοιχείων αὐξήσῃ καὶ δὴ γενικοποιηθῇ. Κληρονομικότης, γονιμότης, ἀνατροφή, γάμος, ἐννοεῖται, εἰσὶ θέματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς εὐγενολογίας. Ὡς πρὸς τὸ γάμον, φέρ' εἶπεῖν, ἡ εὐγενολογία βαθμηδὸν θὰ εἰσάγῃ εἰς τὴν δημοσίαν γνῶμην ἐντυπώσεις τοιαύτας ὥστε τὰ δυσάρμοστα συνοικέσια — τὰ τεῖνοντα νὰ ἐμποδίζωσι τὴν γένεσιν τῶν κατ' ἐξοχὴν εὐγενῶν στοιχείων — νὰ ἀποδοκιμάζωνται, κατακρίνωνται καὶ προλαμβάνωνται. Ἄφ' ἐτέρου νὰ ἐπιδιοκιμάζωνται, τιμῶνται καὶ ἐνθαρρύνωνται γάμοι ὑπισχνούμενοι γενίκευσιν τῶν κατ' ἐξοχὴν εὐγενῶν στοιχείων. Ἡ κοινὴ γνῶμη θὰ ποτισθῇ τοιουτοτρόπως διὰ τῶν ἐντυπώσεων τούτων ὥστε ἡ εὐγενολογία νὰ ἰσχύῃ ὥσει θρησκευτικῆ πεποίθησις ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀνθρώπων, χάριν τοῦ Γένους. Εἶνε πρόδηλον ὅτι ὅπου, ὡς ἐν Ἑλλάδι, δὲν ὑφίσταται δημοσία γνῶμη, ἡ εὐγενολογία δὲν δύναται νὰ ἐπιδαψιλευσῇ τὰ ἀγαθὰ τῆς. Ἄλλ' ὅπωςδήποτε ἀσμένως χαιρετίζομεν τὴν νέαν ταύτην ἐπιστήμην, ἣτις, ὡς ὁ ἀναγνώστης τῆς ΕΡΕΥΝΗΣ θὰ ἀντελήφθη ἀμέσως, εἶνε σπουδαία συμβολὴ εἰς τὴν θεμελίωσιν τῆς βιονομικῆς ἐπιστήμης καὶ φιλοσοφίας, δηλαδὴ τῆς θρησκείας τοῦ μέλλοντος. Μεταξὺ τῶν ἀρχῶν αἰτινες ὑποστηρίζονται ὅσον ἀφορᾷ τὸν γάμον εἶνε αἱ ἑξῆς: ἡ τοῦ Τολστόη, ὅτι οἱ γονεῖς δέον νὰ ἐμφωρῶνται ὑπὸ τοῦ ἰδεώδους τῆς ἀγνείας, ἵνα τὰ τέκνα τῶν εἶνε εὐγενῆ· ἡ τοῦ Ἀνδρέα Τζάκσον, ὅτι ἡ ἡλικία τῶν γονέων δέον νὰ μὴ εἶνε κάτω τῶν 30 ἵνα προκύπτωσι τέκνα ὑγιῆ· καὶ ἡ τοῦ

Σαμφὼν Χόλδεν, ὅτι οἱ γονεῖς δέον νὰ ἔχῃ ἀνατροφή βιονομικῶς ἵνα τὰ τέκνα τῶν ἐκδηλωσῶσι τὰ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει λαυθάνον θεάνθρωπα ὀρμέμφυτα.

Ο ΜΑΡΚΟΝΗΣ ΚΑΙ Η ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

Εἶνε δύσκολον νὰ ἀποφανθῇ τις ἢ ἀν ὑπάρχει ἄλλος πλὴν τοῦ Μαρκόνη, τοῦ ἐφευρόντος τὸν ἄνευ σύρματος τηλεγραφον, ἀντάξιον πλούτου καὶ τῆς φήμης ἣν χαίρει ὁ τριακταετὴς οὗτος ἰταλός. Μετ' ὀλίγον ἡ Ἀγγλία ἢ Ἡμερικὴ θὰ συνεννοῦνται ἄνευ σύρματος ἀδαπάνης ἡμίσεος φράγκου τὴν λέξιν. Ἡ αὕτη εἶνε σημεῖον διδάσκον ὅτι ἡ διὰ μαρκογραφίας συγκοινωνία ἔσται μετ' οὐ πολλοῦ κριτῶς ἐφθνητότερα ἢ ὅσον εἶνε σήμερον. τοῦ παρόντος ἡ χρῆσις τοῦ θαυμασίου τοῦ μέσου συγκοινωνίας περιορίζεται ὡς προνοητῶν πλουσίων καὶ ἐὰν ἐξηρτάτο ἀπὸ αὐτοῦ ἀπέιχεν εἰσέτι πολὺ μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀπικαθολικὸν δῶρον τῆς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ. Διὰ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν ἡ μαρκονογραφία εἶνε ὑπερτάτης σπουδαιότητος διότι εἶνε ἵκανὰ νὰ παρέχῃ πολύτιμον προστασίαν κατὰ τὸν πλοῦτον δύνων τῆς θαλάσσης· μολαταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον βαθύπλοτα πλοῖα δύναται νὰ ἀπικαθολικῶσι μετ' ἡσυχίαν. Ἄλλ' ἡ ἐποχὴ τῆς παγκοσμίου ναυτιλίας εἶνε πολὺ ζωτικώτερα πλοῖα ἐὰν πρόκειται ἑκατομμυριοῦχος τις νὰ συγκοινωνήσῃ ἀπὸ τὰ μεγάλα ξενοδοχεῖα τῶν μεγάλων πόλεων ἐπὶ τὸ κατὰστρωμα τῆς θαλαμηγοῦ. Μόνον τοιαῦτα πλοῖα, καὶ τὰ κολοσσιαῖα ὁπλοπλοῖα τῶν διαπορθμευτικῶν ἐταιριῶν δύναται σήμερον νὰ ἔχωσι μαρκονογραφικὸν ὄργανον. Ἄλλὰ δὲν προώρισται νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ τοῦ χρόνου ἡ προνομιακὴ αὕτη χρῆσις τῆς ἐφευρέσεως. Ἐν Ἀγγλίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ Ἡμερικῇ καὶ βάλλονται ἐνέργειαι ὅπως διὰ νόμου ἀπαγορεύῃ τὴν σύστασις μεγάλης ἐταιρίας ἱκανῆς νὰ ληφθῇ τὸ μονοπώλιον τῆς μαρκονογραφίας. Τοῦτο εἶνε πᾶσαν πιθανότητα παρασκευάζει τὴν διαπίστωσιν τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸ κράτος, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ γίνῃ δυνατόν ὥστε πᾶν πλοῖον καὶ τὸ πτωχότατον, νὰ χαίρῃ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν προστασίαν ἣν ἡ μαρκονογραφία ἐπιφέρει ἡ μαρκονογραφία φαίνεται προορισθεῖσα νὰ παρέχῃ εἰς τὴν ναυτιλίαν. Ἡ τάσις τοῦ πλοῦτος εἶνε εἰς τὸ κράτος πάσας τὰς λειτουργίας εἶνε ἀναμφισβήτητος, καίπερ βραδεία. Εἶνε ἀρεστον ὅτι εἶνε βραδεία διότι ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ κράτος εἶνε κίβδηλον καὶ ἀρπακτικόν, ὅτι ἔσται ταχεῖα καὶ ἀκατάσχετος ἅμα συνετισθεῖσιν ἀρκετὰ ὥστε νὰ ἐννοῶμεν ὡς κράτος τὴν ἀπὸ τῶν πλοίων. Τὸ κράτος σήμερον δὲν εἶνε ἄλλο τι ἢ ἐν χυδαῖον κομιτάτον τῶν κεφαλαιούχων.